

תועמזן ערבי מציע:

תחת לקנות מטוסים,

כדאי לקנות פוליטיקאים

כמה עולה סנאטור אמריקאי? לדעת מומחה ערבי, המחיר אינו יקר מדי. על פי חשבונו, המחיר לסנאטור ממוצע, במצב טוב, אינו עולה על מיליון דולר. כימעט חינם. נניח 800 שטרלים מסוים עולים לנו כ-800 מיליון דולר. שמונים סנאטורים אמריקאים יעלו לכל היותר 80 מיליון דולר, אומר ד"ר מוחמד מהדי.

הנרי ג'קסון למכירה. מהדי, 45. ליד עיראק הנמצא בארצות-הברית מאז 1949. הוא הרוח החיה של ועדת הפטולה ליחסי אמריקה-ערב, שמישכנו בווינגטון. בהעניקו, לא מכבר, ראיון לכתבי-עת ספר ערבי באנגליה, הוא שפך את ליבו. תוכן דבריו וגימתם מוכרים מאוד לקר רא הישראלי, אולם במהדורה הפוכה. הנושא: מחדלי ההסברה הערבית. הטענה העיקרית: מול ההסברה הישראלית הי מצוינות והמצליחה, צולעת ההסברה הערבית בחוסר-אונים אחרי המאורעות.

מסביר מהדי את תחשיב המחיר לקניית הסנאטורים: "מובן שאי-אפשר לקנות ממש יצור אנושי. אבל כמה שגוגע לסוליטיקה, סנאטורים אמריקאים רבים עומדים למכור. רח. על כך אין ספק. הנרי ג'קסון הוא למכירה. הציונים שילמו עבורו, מדוע לא ישלמו עבורו הערבים? יוברט האמפרי, ג'ק טאני מקליפורניה, אחד-אחד, הם עומדים למכירה".

איך קונים? איך קונים סנאטורים? פשוט מאוד. אומר מהדי. העיקרון הוא זה: במדינת איאהו יש 732 יהודים צעירי גים. הרבה מן היהודים אינם ציונים. אם ילכו אל הסנאטור פראנק צ'רץ' אלף נוצריים ויגידו לו: "שמע, פראנק, אם תמשיך להצביע בעד ישראל, נצביע בנגדו? יבין צ'רץ' כי עתידו הפוליטי תלוי בנוצרים אלה, ולא ב-732 היהודים. הוא ישנה את דעתו ויצהיר כי הוא אנטי-ציוני מבטן ומלידה.

הבעיה היא איך לגייס אלף נוצרים. כמה זה עולה? "נניח שדרושים 50 איש, שיעברו במשך שלושה חודשים בכנסיות, במועדונים ובבתי-הספר. איש אחד עולה 1000 דולר לחודש. בסך-הכל: 15 אלף דולר".

במדינת וושינגטון, שאחוז היהודים בה מגיע רק ל-0.4%, זה יהיה עוד יותר בזול. נציג מדינה זו כסנאט הוא הנרי ג'קסון. מדינת וושינגטון מייצגת מטוסים, הנמכרים לישראל. אין בעיות: במקום למכור כור לישראל מאה פאנטומים, אפשר למכור לערבים אלף מטוסים מיסחוריים.

ערבים בתוך הארון. מעם הוצע ש' הערבים יקנו את ניו יורק טיימס.

אין צורך. אומר מהדי. העיתון ידפיס ברצון חומר טוב, פרו-ערבי, אקטואלי, קצר בצורה של חדשות מעניינות. צריכים רק לדעת איך ליצור חומר כזה.

תחת זאת מפיצה ממשלה ערבית תמי כיר של 35 עמודים על עמדתה. למי באמריקה יש זמן לקרוא 35 עמודים? הישראלים הפילו מטוס-נוסעים לובי. אחי רי שבוע הפיצה ממשלת לוב הודעה-לעיי תונות. הידיעה כבר היתה מתה. אבל אם הערבים יעבדו היטב, הם יכולים להגיע בלי קושי לטלוויזיה, לרדיו ולעיתונות. לדברי מהדי, אין זה נכון שהיהודים שולטים בכלי-התקשורת.

מהדי, שנפצע על-ידי יהודים כשהפגין למען הפלסטנינים, ושמשרדו נשרף, אינו מזלזל גם בהפגנות. באיזור ניו-יורק חיים 50 אלף-ערבים. אילו הם היו יוצאים לרחוב ומפגינים, זה היה מזעזע את ארץ-צוה-הברית! הוא מבטיח.

אולם בינתיים הם, לדבריו, בבחינת "ערבים מתים" או "ערבים בתוך ארון". הם פוחדים מפני הציונים. צריכים להור ציא אותם מן הארון.

ראש הנחש. בקיצור, החשבון הוא פשוט. "הערבים הוציאו 25 מיליארד דולר כדי שיהיו מסוגלים לחצות את התעלה ולהיגות ממש שעות של תהילה. אחר-כך התערבה ארצות-הברית, שלחה לישראל 52 אלף טון של ציוד צבאי, ואיפשרה

(המשך בעמוד 24)

הזוג

צביה ויוש גרנות בבית המישפט בתל-אביב. פרשת השוחד במרכז מיפלגת העבודה נתגלתה כתוצאה מן הסיכסוך בין השניים.

עקב ויסמונסקי ואפריים רבינסקי נדהמו. באותו יום הגיעו לתיבות-הדואר הפרטיות שלהם העתקי מיכתב אנונימי. המאשים אותם בקבלת שוחד והמאיים עליהם בפנייה לוועדת-הביקורת של מיפלגת העבודה בעניין זה, ולעורר שערוריית שוי חד ציבורית גדולה.

ויסמונסקי ורבינסקי, שניהם עובדים בכירים במיפלגת העבודה הישראלית ועסי קנים צעירים בעלי שאיפות ועתיד פוליטי מרחיק-לכת. ויסמונסקי נחשב כאחד הי צעירים המבטיחים ביותר במיפלגה, וכי מועמד ודאי לכנסת הבאה. ואילו רבינסקי נחשב כפחות מבריק מויסמונסקי, אך כי עסקן עיקש המתקדם בהתמדה ובצעדים רחבים לקראת צמרת מיפלגתו ולקראת קיי דומו האישי במיפלגה השלטת.

המיכתב, החתום על-ידי "אורח", טוען: "בראשית 1974 טיפל ועד-העובדים של מיפלגת העבודה בביטוח קולקטיבי של עובדי-המיפלגה, בסכום כולל של מאות אלפי לירות. הדבר החל כיאות, על-ידי מיכרו, ונתקבלו הצעות מסוכנים של חברי רות-ביטוח שונות. ביניהם היה מר יהושע גרנות, שייצג את חברת סהר (כיום עובד בכיר בתנובה סניף תת-תיקווה), ידיד ותק של שניים מחברי הוועד, אפרים רבינסקי ויעקב ויסמונסקי.

לאחר משאומתן בלתי-חוקי שהתנהל

צ'קים - עבור מה?

תצלומי שני הצ'קים שניתנו על-ידי סוכן הביטוח יוש גרנות לעסקני המיפלגה שאישרו לו את עיסקת-הביטוח הגדולה. הצ'קים ניתנו באותו יום עצמו לשני חברי הוועד.

בביתו של מר גרנות, סוכם שחברי-הוועד יעדיפו את ההצעה שלו תמורת סכום של 5000 לירות לכל אחד. לאחר שהצעת הביטוח נתקבלה, בוצע הביטוח ושולם הי שוחד.

"הדבר שלא היה ידוע לשותפים לעיס-קת-שחיתות זו הוא, כי אשתו של מר גרנות היתה עדה לכל מהלך העיסקה, על כל שלביה, והיא אף דאגה להנציח אותה. אצל עורר-דין מסויים מצוי, בימים אלה, תיק המכיל חומר מרשיע נגד השלושה. נוסף על המצורף בזה, כגון צילומי מס-מכים, הקלטת שיחות וכו'. תיק זה עומד להיות מוצג לפני ועדת-הביקורת של מיפ-לגת העבודה. כומן המתאים."

תצלומים

מעוררי-חדש

ל היה להתייחס למיכתב עלום-שם זה כאל שטות מוחלטת, בעיקר לכל מי שמכיר את השניים. אין מנהיג במיפלגת העבודה, החל מראש-הממשלה, דרך שרים וחברי-כנסת וכלה במנהיגים מקומיים, שלא היה מוכן להישבע על יושרם וגימיון-כפיהם של ויסמונסקי ורבינסקי. אולם השולח האלמוני דאג לצרף תצלומים מקוריים של מיסמכים המעוררים את הי חשד הנורא, המצביע לעבר שני מנהיגים

הנוקמת

צביה גרנות מכחישה שכתבה את המיכתב, המאשים את בעלה ואת העסקנים הבכירים של מיפלגת העבודה בנתינת וקבלת שוחד. אך מודה כי היתה עדת שמיעה וראייה למה שלדבריה הוא פרשת-שוחד.

עבור מה נתן סוכן-הביטוח את שני מיפלגת העבודה? אשתו טוענת

צ'קים במיפלגה

